

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

13. září 2015

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: 2. KRÁLOVSKÁ 19, EZECHIEL 9, LUKÁŠ 5

Povolání a volba

Rozhodnutí musíme činit každý den a často dokonce mnohokrát denně. Mít tolik možností volby je možná luxus, kterého si dostatečně nevážíme; zdá se, že v mnoha částech světa nemají lidé na výběr vůbec nebo jen velmi málo. Čtení z Božího slova, které praktikujeme každý den, hovoří o mnoha volbách, z nichž jen několik málo je dobrých, ale zato mnoho je špatných.

V první knize Samuelově čteme o Chanině dobré volbě dát svého jediného syna do služby Hospodinu, ale zároveň také o špatných volbách, které učinili synové kněze a soudce nad Izraelem Élího, když se rozhodli proměnit uctívání Hospodina v záležitost neetického osobního zisku. Izajáš mluví o tom, jak se veškerý Boží lid rozhodl uctívat modly namísto Hospodina, jejich Spasitele.

Kniha Zjevení nás upomíná na důvod, proč se dnes scházíme na tomto památečním shromáždění. Náš Pán Ježíš Kristus se totiž rozhodl věrně následovat cestu svého Otce, což má samo o sobě moc zachránit věrné před věčnou smrtí. Tento věrný byl v Janově vizi hoden rozlomit pečeti knihy zapečetěné Danielem a přivolat sled rozsudků, které měly zvěstovat jeho návrat jakožto Krále na zemi.

I v oněch dobách tedy lidé stáli před mnoha volbami. Dnes bych chtěl použít nabádání, které bylo napsáno pro jinou roční dobu. V **Samuelovi 10** je zaznamenáno, že si Bůh vybral Saula, a ve **Zjevení 17:14** je obraz vítězného Beránka spolu s těmi, kdo jsou povolání i vyvolení. Mnoho lidí totiž bylo povoláno, jen málo jich však bylo vyvoleno. První obraz je obrazem Saula, muže, který ve skutečnosti nestál o úkol, který mu byl uložen, a musel být vyhledán ve svém úkrytu, aby mohl být uveden na trůn jako král izraelských kmenů.

Ve Zjevení nacházíme zcela odlišný obraz těch, kdo jsou Božími vyvolenými, kdo byli nejen povoláni, ale i vyvoleni. Vzpomeňte si, že Ježíš upozorňoval, že tyto dvě věci nepůjdou vždy ruku v ruce. Toto velmi důležité varování uvádí na závěr svého proroctví o svatební hostině. „*Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán*“ (**Matouš 22:14**).

V dřívějších dobách, stejně jako v případě Saula, byli k naplnění určité úlohy někdy vybíráni lidé, kteří nezachovávali Boží principy; jiní byli vybíráni, protože odpověděli na Boží volání a snažili se dodržovat jeho zákony. Je velmi povzbuzující číst o tom, co vše byl Bůh ochoten učinit pro ty, kdo jej milovali a byli jím spravedlivě souzeni.

Jeden příklad považuji za zvláště pozoruhodný. Podívejme se na **Genesis 6:7-8**. Ve **verši 7** má být svět zničen, a to nejen lidstvo, ale i všechny bytosti, které Bůh stvořil. Zdálo se, že experiment se nevydařil a nastal čas vše smést z povrchu zemského a začít nanovo... Jeden jediný člověk se však rozhodl následovat svého stvořitele, a proto našel milost v očích Hospodina. Pouhý jeden člověk – nevíme, jak na tom byla jeho rodina. Vše tedy nebylo ztraceno a ačkoliv Bůh zkázu uskutečnil, ušetřil onu jednu rodinu spolu s chovy všech ostatních živých bytostí.

Civilizace, která vznikly po povodni, se od Boha odvrátily; velice brzy si vytvořily jiné Bohy a uctívaly modly (**Jozue 24:2-3**). Ve všech těchto civilizacích Bůh našel pouze jediného člověka (**Římanům 4:3**). Abram se nestal člověkem víry poté, co byl povolán, byl jím již od začátku, sám se rozhodl uctívat pravého Boha. Proto jej Bůh povolal z Mezopotámie a proto byl a je v Božích očích tak drahocenný. Proto i přes veškeré těžkosti, které musel podstoupit, a přes mnohá léta čekání na naplnění Božích slibů zůstal věrný. Abrahamova víra se musela

přenést na Lota, ačkoliv Lot očividně činil samé katastrofální volby. Proč se vůbec přibližoval k Sodomě? Byl nomádem žijícím ve stanu a měl velká stáda; i z příležitostné návštěvy městského trhu měl poznat, že je to bezbožné místo, město naplněné opravdovým zlem. Ale Petr nám ve svém druhém listu (**2. Petrův 2:7**) říká, že Lot byl spravedlivý a ona zkaženost jej trápila. Nemůžeme toho Lotovi moc vyčítat, neboť i my se dnes se můžeme ocitnout v podobných podmínkách.

Mojžíš byl povolán k hořícímu keři. Byl dalším zdráhavým kandidátem, byl však povolán Bohem, aby se stal vysvoboditelem lidu Izraele. Byl povolán, aby vystoupil na horu Sinaj a obdržel zákon, který měl nést jeho jméno.

Když si procházíme Bibli, setkáváme se s mnoha lidmi, kteří byli povoláni od Boha. Někdy měli oni lidé k Bohu blízko od dětství a povolání tak bylo přirozeným procesem. Jindy je povolání Boží hlas, což byl případ Samuelův, jak se dočítáme v **1. Samuelově 3:7**.

Návštěvy andělů nebo lidských poslů přinášely povolání jak mužům, tak ženám, které Bůh povolal ke svému záměru.

Je velmi zajímavé a pravděpodobně i důležité, že se mnohokrát setkáváme s tím, že na Boží volání odpoví pouze jedna osoba, ale při její záchraně je zachráněna i celá její rodina, pokud tedy některý její člen rozhodně neodmítne přijmout Boží spásu jako Lotova žena, a nezemře.

Speciálním případem je povolání proroků. Byli to muži a v několika málo případech i ženy, kteří byli vyvoleni Bohem, aby nesli zvláště těžké břímě. Povolání v mnoha případech přišlo spolu s varováním, že mají za úkol jít a mluvit k lidu Izraele nebo Judeje, že je však nebude nikdo poslouchat (**Izajáš 6:9** a **Jeremijáš 1:4-8**).

Z Ježíšových slov víme, že úkol, k němuž byli tito věrní povoláni, byl nejen beznadějný, ale i velmi nebezpečný (**Lukáš 13:34**). Když Ježíš povolal své učedníky, učinil tak osobně; bylo to velmi speciální povolání, které bylo, jak se zdálo, ihned vyslyšeno (**Marek 1:16-20** a také **Marek 2:14**).

Podívejme se nyní, co to znamená pro nás.

Nádherný proces volby a povolání, který započal s Ježíšovým kazatelským působením, očividně pokračoval; jeho průběh můžeme pozorovat v celé knize Skutků. Pavel to nejkrásněji popisuje v **Efezským 1:17-19**, kde hovoří o naději, dědictví a Boží moci směřující k nám jakožto jednotlivcům. Co tehdy započalo, nepochybně pokračuje dál. Volba a povolání tehdy neustalo, což jasně vyplývá z Božích slibů a Ježíšova učení.

Křesťanské povolání nikdy nebylo pasivní záležitostí a zcela jistě jí není ani dnes. Požaduje se po nás, abychom konali činy, ač se nám někdy může zdát, že stejně jako proroci Izraele a Judeje mluvíme k zavřeným uším a myslím. Pavel o tom hovoří ve **Filipským 3:14**. „Být upřen“ znamená vyvíjet úsilí, že?

Jaká nádherná vyhlídka – Boží lid, povoláný ze všech národů a v průběhu celé lidské historie. Životy lidí, kteří bojují proti hříchu, ať už vlastnímu nebo tomu ve světě kolem nich, jsou utvářeny jako nádoby Boží cti k Božímu užitku. Nejen v době jejich vlastního života, ale i nadále až do budoucí doby Království a naplnění oněch slov ze **Zjevení 7:14**: „*To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově.*“

A s touto povzbuzující a inspirující myšlenkou nyní přijímáme symboly chleba a vína.